

Den højtærede Minister har erklæret, at han ikke er Teoretiker, men det er der heller ikke nogen, der har beskyldt ham for; jeg ved derfor ikke, hvorfor den højtærede Minister fremhæver det. Han er imidlertid ikke Praktiker, og en af de to Ting maa man dog være for at kunne tale med Autoritet om Ting, som den højtærede Minister taler om. Ja, hvad er den højtærede Minister da? Ja, jeg spørger mig selv derom. Jeg synes, den højtærede Minister er meget vred paa mig, fordi jeg vil ind paa en teoretisk Debat. Ja, en Detaildebat vil jeg ogsaa gerne ind paa, men den kan man jo ikke faa; thi selve dette Forslag, som den højtærede Minister har fremsat, er jo i ulykkelig Grad blottet for Detailbestemmelser; det er som en Trosbekendelse, det er ikke saaledes, at man kan administrere efter det, men Ministeren skal have Lejlighed til at udstede Forordninger for dets Anvendelse (*Finansministeren* [Brandes]: Det er en Fordel). Nej, det er kedeligt at have en Lov, hvori det i § 1 hedder: Verden skal laves om til Paaske, i § 2: Det nærmere i saa Henseende bestemmes ved kgl. Anordning, og i § 3: Denne Lov gælder ikke for Færøerne. En Lov er betydelig bedre, naar Enkelthederne er indeholdt i den. Den højtærede Minister maa ikke tage saa uskyldigt derpaa. Han siger, det betyder ikke stort for ham, men hele Skattekoblet bør tages som Helhed, og det fremgaar heraf, at Ministeren vil have op imod 2 $\frac{1}{2}$ pCt. som Jordskyld. Dette er en betydelig Lovforholdsregel, som maa have Lov til at fremkalde Overvejelser ogsaa af teoretisk, af principiel Art.

Endelig kom den højtærede Minister med nogle Morsomheder. Ministeren hører jo til dem, der gaar over, hvor Gærdet er lavest, det er for Resten meget fornuftigt. Det første Punkt var, at han sagde nogle smukke Ting om det at være Teoretiker, ligesom han i sin Tid haanede de stakkels Professorer. Jeg kan ikke lade være med at sige til den højtærede Minister, at naar man endelig skal være Teoretiker eller Praktiker, er det bedre at være Teoretiker i Nationaløkonomi end Teoretiker i indisk Filologi; den første Ting har dog en lille Smule med Nationaløkonomi at gøre, men jeg skal i øvrigt ikke følge Ministeren paa dette Punkt.

Det andet Punkt, hvor Ministeren heller ikke nægtede sig en Morsomhed, var, da Ministeren talte om min Stilling indenfor eller udenfor Partierne. Jeg kan des-

være ikke give Ministeren den samme Repplik tilbage og sige til ham: Pas paa, der ikke gaar Ild i Spotterens Hus. Men en Ting er jeg overbevist om, at hvilken Skæbne, ond eller god, der bliver Ministeren til Del, det vil aldrig blive for hans Overbevisnings Skyld.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) fastholdt, at Partiet Venstre ikke nogen Sinde vilde gaa ud over den nuværende Ejendomsskylds Beløb, naar man skulde forandre Ejendomsskylden til en Grundskyld. Jeg ser det ærede Medlem ryste paa Hovedet. Det vil vel betyde, at saa fast, som jeg her siger det, er det ikke Meningen, at Partiet Venstre har stillet sig, saaledes at det i Virkeligheden rammer den Forhøjelse af Ejendomsskylden, jeg gentagne Gange har maattet foreslaa. (*Pinholt*: Ikke den større). Det ærede Medlem har ikke været Medlem af Tinget den Gang, disse Forhandlinger foregik. Det lykkedes mig kun ved Hjælp af Landstingets Venstre at besejre den Modstand, der var i Folketingets Venstre med Hensyn til Forhøjelsen af Ejendomsskylden; det var, hvis jeg ikke tager fejl, i 1917. Men senere har jeg, om end med megen Vanskelighed, faaet Venstre med til Forhandlinger om Ejendomsskylden. (Afbrydelse af Pinholt). Det ærede Medlem har ikke fulgt Forhandlingerne i Udvalget og ved ikke, hvor megen Umage jeg har maattet anvende, dels som Praktiker dels som Teoretiker, for at faa Venstre til at gaa med til de Forslag, jeg fremsatte. Jeg tror imidlertid, det ærede Medlem maa give mig Ret i, at hvis Ejendomsskyldsbeløbet efter den Vurdering, som nu finder Sted, bliver betydeligt højere end de 11,2, vil det ærede Medlem blive nødt til at gaa med til en højere Grundskyld. Og hvis det ærede Medlem mener dette, tror jeg, vi endnu kan mødes med Hensyn til Grundskyldens Beløb. Det ærede Medlem er stadig overmaade fast i dette, at han vil have den rene Jordskyld frem; han er i dette Tilfælde virkelig ren Georgeist, han kan ikke tænke sig andet end, at Fradragene er et Skridt bort fra den rene Georgeisme. Jeg vil herom sige, at er det kun det, der staar os imellem, skal jeg ikke pinligt fastholde Fradragene, for jeg indrømmer, at det er en opportun Foranstaltning, og vi kan maaske komme til Forhandling om, at dette Fradrag f. Eks. bliver af en kortere Tidsfrist end her foreslaaet.